

i dyre Domme, fordi Ejendomspriserne var meget høje, før Krigen udbrød, og der er mange unge ugifte Mennesker, der har etableret en Forretning, for hvem det vil være lige saa vanskeligt og ubehageligt som for dem, der er gifte, at skulle blive inde. Derfor mener jeg, at mit Forslag er det mest rationelle og vil vække mindst Misfornøjelse; men det kan vi altsaa nærmere overveje i et Udvalg.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at der selvfølgelig er adskillige ugifte, som har købt Ejendomme eller sat Forretninger i Gang; men de er dog faa i Forhold til det Antal af gifte, som er netop i samme Stilling, og jeg kan dertil føje, at dette ikke mindst gælder netop de gifte Folk af de yngste Aargange. Det, det drejer sig om i Øjeblikket, er netop, om man skal hjemsende de gifte Folk ogsaa i de yngre Aargange, eller om man skal hjemsende de ugifte af 6te Aargang, og jeg nærer ikke Skygge af Tvivl om, at der er mange gifte Folk i de yngre Aargange, som lige har stiftet Hjem, og som staaar overfor meget store Vanskeligheder. Gennem de Henvendelser, jeg har faaet, og gennem Drøftelser med ærede Medlemmer af dette høje Ting, som har faaet Henvendelser fra indkaldte, har jeg faaet et levende Indtryk af, at ikke mindst for de yngre blandt de gifte, som lige havde sat Bo, var Vanskelighederne meget store, og derfor fastholder jeg den Opfattelse, at det er den rigtige Vej at gaa først at hjemsende de gifte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Klaus Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Loven om Livsforsikringsvirksomhed af 1. April 1914.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2571).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: I § 43 i Loven om Livsforsikringsvirksomhed, som vi vedtog i Foraaret, omtales de Krav, der stilles for, at udenlandske Selskaber kan faa Lov til at drive Livsforsikringsvirksomhed her i Landet, og iblandt disse er ogsaa det Krav, at de skal præstere Bevis for i Nationalbanken at have deponeret paa saadanne Vilkaar, som Forsikringsraadet godkender, et Beløb af 100,000 Kr. Det er dette Depositum, der nu i Henhold til det foreliggende Lovforslags § 1 skal bestaa af danske Statsobligationer. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der er al Grund til at kræve, at et saadant Depositum skal bestaa af danske Værdipapirer, og ogsaa, at det skal være danske Statsobligationer. For saa vidt kunde jeg ikke have noget at indvende imod, at Lovforslaget uden videre førtes igennem Tinget uden nærmere Overvejelse eller Drøftelse.

Der er dog to Spørgsmaal, jeg vil nævne i denne Forbindelse. Foruden Livsforsikringsselskaberne har vi ogsaa andre Forsikringsselskaber, specielt Ulykkesforsikringsselskaber, der er godkendte og har Ret til at drive Forsikring her i Landet i Henhold til de bestaaende Ulykkesforsikringslove, og det bør dog vistnok overvejes, om man ikke maa stille det samme Krav til disse godkendte eller koncessionerede Selskaber, som ogsaa har maattet stille Depositum. Det vil i al Almindelighed være rigtigt, at man søger at stille disse udenlandske som for Resten ogsaa de indenlandske Virksomheder saa lige som muligt. Det er altsaa det ene Spørgsmaal, som jeg gerne vilde have drøftet nærmere i et Udvalg, som jeg, naar Forhandlingerne er sluttede, vil foreslaa at nedsætte om Sagen.

Et andet Forhold, som jeg ogsaa vil nævne, og som det sikkert ogsaa vil have sin Interesse for det høje Ting at faa Lejlighed til i et Udvalg at drøfte med Ministeren, angaar den Dispensationsret, som Lovforslaget indeholder. Det er klart, at det er nødvendigt at give Ministeren en Dispensationsret; men jeg vil føje til, at det vistnok ogsaa er ret nødvendigt, at Ministeren benytter denne Ret, og navnlig for saa vidt angaar den Del af